

Vrije Mare

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

Voorwoord

'We moeten de weg vinden om ons hart te laten meedoen wanneer onze lippen bewegen...'

Pinksteren, feest van de geest of adem. Het woord 'Spiritus' verwijst naar beiden. In deze corona tijd krijgen veel dingen een diepere betekenis of wordt de betekenis afgestoft door toegenomen bewustzijn. Veel beeldspraak heeft een oorsprong of verbinding met Pinksteren. 'Je kunt de geest krijgen' zeggen we als uitdrukking van vernieuwd inzicht wat is verworven of wanneer ergens enthousiasme over oplaait.

Enthousiasme gaat gepaard met vuur en kan overslaan! Bij het begrip 'adem' kennen we uitdrukking als 'iets kan je de adem benemen'. Ademen, lucht, zuurstof is van levensbelang. Als er iets is wat uit deze virus periode duidelijk is, dan is het dat onze longen en zuurstof (=adem) van vitaal belang zijn.

Rudolf Steiner zegt in een voordracht (8 juni 1919*) over Pinksteren: '...

want in het op eigen benen zetten van het geestesleven, in het zelfstandig maken van het onderwijs, daarin ligt de essentie van de Pinkstergeest in deze tijd... Het is van groot belang dat wij tot inzicht komen in de samenhang tussen het loze gezwets van onze tijd en het onderwijs zoals wij dat nu kennen. Het verwerven van dit inzicht is datgene wat zich zou moeten verdelen en zich in afzonderlijke vurige tongen over de hoofden van onze tijdgenoten zou moeten uitstorten... We moeten datgene wat ons werkelijk met de geest kan vervullen wanneer we spreken, in onze ziel kunnen opnemen. We moeten de weg vinden om het hart te laten meedoen wanneer onze lippen bewegen. We moeten de weg vinden om de hele mens in onze woorden te leggen, anders wordt het woord opvoeder tot een illusie, tot datgene wat ons afleidt van de ernst van de werkelijkheid... We zullen moeten leren de woorden te verstaan die naar de realiteit van onze huidige tijd wijzen. Dan wordt het mogelijk dat het Pinksterfeest zich werkelijk uitspreidt, dat in de toekomst kleine vurige tongen binnentrekken in dat wat ontstaat op de bodem van

het bevrijde geestesleven zodat de bevrijde geest, die de ware Heilige Geest is, vanuit het geëmancipeerde vrije geestesleven van de toekomst werkzaam kan zijn voor de spirituele ontwikkeling van de mensheid...'

Actueel toen in 1919, actueel nu in 2020!

Voor u ligt een rijk gevuld Pinkster-nummer met mooie bijdragen vanuit de Jaarfeestencommissie, de klassen 6A en 6B en een interview met de nieuwste collega.

Inspirerend Pinksteren gewenst!

Helga van Muijen

*voordracht gehouden in Stuttgart, uit: Rudolf Steiner Gesamtausgabe nr. 192, vertaling John Hogervorst)

Het Pinksterfeest

Van de Jaarfeestencommissie, met een bijdrage van juf Melanie en Miriam en meester Leander.

Het feest van de pinksterblom.

De natuur is tot volle bloei gekomen en heeft haar bruidssluier afgelegd. Hier en daar is al de eerste aanzet van een vruchtbeginsel zichtbaar. Vele bloesemblaadjes zijn op de grond gedwarreld. In de folklore treffen we gebruiken aan die aangeven dat de mensen gevoelig waren voor de bloeitijd van de natuur. Tijdens het pinksterfeest werd een jong ongehuwd meisje (in de bloei van haar leven) tot pinksterblom gekozen. Zij was de pinksterbruid. In vele streken zat zij onder een pinksterkroon, een hemelboog. Ook had zij een mandje waaruit zij zelfgemaakte papieren bloemen strooide. Er werden pinksterparen gevormd. Het pinksterfeest werd het feest van de liefde genoemd.

Die zelfgemaakte bloemen strooien is symbolisch voor het gegeven dat de mens in staat is om zelf te scheppen, te creëren. Hij/zij geeft hiermee iets eigens, het puurste, het zuiverste vanuit jezelf. Dit is je innerlijke kiem. Het wezen van de kiem wordt zichtbaar in de bloem.

Zoals Rudolf Steiner het in een voordracht zei: 'In het uiterlijk leven moet het innerlijk tot uitdrukking kunnen komen.'

Wat de mens scheidt, zal vanuit een ideëel principe moeten ontstaan. We zullen in de toekomst in alles wat de aarde zal bedekken, de gedachte van deze geesteswetenschap uitgekristalliseerd zien. Het is deze gedachte die het pinksterfeest

symboliseert.

(uit: 'Wees stil mijn hart', van Marika Ortman, Innerlijk leven met de jaarfeesten.)

In het kort

Pinksteren wordt 50 dagen na Pasen gevierd. De naam Pinksteren komt dan ook van het Griekse woord 'pentékosté' wat 50 betekent. Op het christelijke Pinksterfeest wordt de uitstorting van de heilige geest gevierd. Volgens de bijbel kwam uit de hemel iets dat op vuur leek en dat zich, in tongen verdeeld, op de 12 discipelen van Jezus neerzette. Zij werden vervuld van de heilige geest en begonnen in vreemde talen te spreken. Het Pinksterfeest werd ook al bij veel heidense volken gevierd. Het feest was sterk verbonden met de bloei en de ontwikkeling van de natuur in dit jaargetijde.

Pinksteren is op school een feest van licht, lucht en kleur. De oudste

jongen en het oudste meisje uit de kleuterklas vormen een bruidspaar. Dit Pinksterbruidspaar symboliseert "het huwelijk" tussen moeder aarde en de zon waardoor het land weer vruchtbaar wordt. De bloemen in de boog en in de kransen van de meisjes zijn zelfgemaakt, van papier. Dit symboliseert het mensenwerk dat nodig is om de wereld een beetje mooier te maken. De kinderen dansen op het schoolplein om de meiboom. De boom heeft veldbloemen in de top en met de kleurige linten maken de kinderen ingewikkelde patronen.

Kleuterklas

Tijdens het pinksterfeest komen alle kinderen in het wit gekleed naar school en krijgen ze een zelf gevlochten papieren bloemenkrans voor in het haar. De 'kroonkinderen' mogen deze dag pinksterbruid en -bruidegom zijn, daar wordt al weken naartoe geleefd. Een zelfgemaakte

sluier en een hoge hoed, maakt het plaatje compleet voor ze. In een stoet lopen de kinderen onder een boog versierd met papieren bloemen naar buiten voor de kringspelen. Na afloop van de kringspelen gaan de kinderen terug naar de eigen klas en vieren daar de 'Pinksterbruiloft', met een stuk bruidstaart als 'hoogtepunt'.

Pinksterbruiloft

Na de geboorte van Christus ontstond het christendom als religie. Het christendom heeft het principe van het in verbinding staan met de geestelijke wereld, geromantiseerd. Zo ontstond het beeld van de geestelijke wereld die een huwelijkse verbinding aan gaat met het aardse, de verbinding van het licht met het donker. De kleuters vieren daarom dat ze pinksterbruidje en bruidegom zijn. In de tijd van grootmoeders kastje, werden alle snoep en chocolade papertjes en frutseltjes daarin bewaard. Tegen de tijd dat het Pinksteren was, werden de jongens en meisjes daarmee versierd. De kleuters worden versierd met kransen.

Om het beeld naar het heden te vertalen, kun je als moderne mens je bewust worden van de relaties die je aangaat in je leven, of dat nu een vriendschap, relatie of een

huwelijk is. Iedere verbinding kent het 'licht duister principe', zoals we nu zeggen: goede tijden en slechte tijden. Ieder individu heeft zijn goede kanten en minder goede kanten. In de verbinding met de ander word je daar aan elkaar en van elkaar bewust van. Het leerproces ligt in dat principe verborgen.

Onderbouwklassen

Het meest opvallende aan de viering op school van Pinksteren is de dans rond de meiboom die alle klassen normaal gesproken op het schoolplein uitvoeren. Elke klas heeft van tevoren hard geoefend. De bewegingen

waarbij de kinderen kunstig linten in elkaar vlechten worden steeds ingewikkelder. De onderlinge samenwerking tussen klasgenoten is belangrijk voor het uiteindelijke resultaat. Zo bouwt zich dit op tot een prachtig tafereel. Helaas dit jaar geen dans om de meiboom, wij zullen dit op een andere manier vormgeven in de klas.

Ook de kinderen uit klassen 1 tot en met 6 komen in het wit gekleed naar school. Elke klas voert normaal gesproken een eigen meiboombans op, waarbij wordt gezongen en de linten worden gevlochten. Traditiegetrouw worden de ouders van de (vertrekkende) zesde klas aan het eind gevraagd om de meiboom weer uit te vlechten.

De oorsprong van de dans om de meiboom ligt ver voor Christus. In de tijd van de druïden en het ontstaan van steencirkels, denk aan Stonehenge (zie foto hieronder). In die tijd waande de mens zich overgeleverd aan krachten als geboorte en dood, honger en verzadiging, de verschillende weersomstandigheden, jacht en mogelijk ook stammenstrijd. Om uit de zwaarte van hun bestaan te komen hadden deze volksstammen mensen nodig die door middel van kruidendrankjes hun fysieke krachten

konden versterken. Hierdoor konden ze beter jagen of strijden tegen andere stammen.

Zevensprong

Om beter bestand te zijn tegen de geestelijke krachten als geboorte en dood zochten de druïden naar middelen om in verbinding te komen met de geestelijke wereld. De druïden deden hiervoor dansen waarbij ze in extase kwamen. Sommige dansen werden met de hele stam gedanst en andere alleen door ingewijden. Wanneer iemand ziek was danste de medicijnman bijvoorbeeld in extase om de zieke heen om verbinding te maken met het wezen van de ziekte, om deze vervolgens uit te drijven of over te nemen. Of de jagers dansten een dans waarbij zij in uiterst geconcentreerde inleving het wild voorstelden dat zij wilden jagen. Veel dansen verbeelden kosmische ritmes waarmee de mens van die tijd nog dicht verbonden was. Eén kosmisch ritme is het proces van geboren worden, sterven en weer geboren worden. De dans die dit principe uitbeeldt is vrijwel bij iedereen bekend: 'Heb je wel gehoord van de Zevensprong'. De dans leidt je langzaam helemaal tot op de grond en dan weer terug. Dit inrollen symboliseert de incarnatiegang van de mens.

Als moderne mensen zijn wij afgeschermd van de geestelijke wereld. Daarom ligt voor ons de essentie van de dans bij onszelf in relatie tot de groep. De verschillende kleuren van de linten staan symbool voor de eigenheid van ieder individu.

De lagere klassen laten zich nog sterk leiden door de leerkracht. Dat is te zien aan de kinderen. Terwijl ze de dans doen letten ze sterk op het teken van de leerkracht en kijken af en toe naar de leerkracht ter bevestiging of het nog wel goed gaat. In de hogere klassen kijken de kinderen naar elkaar. Ze corrigeren elkaar als er iemand de

verkeerde kant opgaat. De kinderen uit de hogere klassen zijn zich duidelijk bewust van het feit dat ze onderdeel zijn van het geheel: wanneer je niet meegaat in het ritme van de dans, ontstaat het vlechtwerk niet goed. Met de meiboomviering willen wij de kinderen laten ervaren onderdeel te zijn van de groep, de klas in dit geval, en dat de groep alleen maar de dans kan laten ontstaan als ieder individu meewerkt.

Symboliek

Voor kinderen onder de 12 jaar is de Christelijke uitleg voor het Pasen-, Hemelvaart- en Pinkstergebeuren minder toegankelijk. We kunnen deze feesten beter via de weg van de natuur met hen vieren.

Met Pasen ontspringt nieuw leven uit een schijnbaar dode natuur. Hemelvaart: de natuur richt zich op, knoppen ontsluiten zich en er komen bloemen. Pinksteren: de vruchtzetting vindt plaats en het leven kan dus voortgang vinden. (Volgend jaar

komt alles weer opnieuw.) In oude gebruiken komen verschillende beelden steeds weer boven. Zowel de heidense natuurfeesten (zoals Pinksterbruid en -bruidegom, Pinksterkroon en -krans, Meiboom en Meitak) als de Christelijke symbolen (zoals witte duif, witte vogel). Deze oude gebruiken zijn goed om in het jaar mee te nemen.

Bruid en bruidegom als beeld van de aarde die zich als bruid toot opdat het leven zich voortzet. Symbool van nieuwe groei- en bloeikracht in de natuur.

In sommige streken in Nederland wordt intensief "Luilak" gevierd, de zaterdag voor Pinksteren. Oorspronkelijk was dat de nieuwe mysterie-ingewijde, die door priesters in een doodsslaap was gebracht, na de derde dag daaruit was gewekt en daardoor helderziend was geworden. Vooral aan de Zaan (o.a. Haarlem, Beverwijk) worden d.m.v. herrie van pannendecksels de "langslapers"

wakker gemaakt en wordt een nacht(planten)markt gehouden. In veel gezinnen wordt dan ontbeten met "Luilakbollen". Interessant is, dat de versiering voor Pinksteren (behalve enkele bloemen als pinkster- en boterbloemen en fluitekruid) altijd van papier wordt gemaakt. Echte bloemen zien we met het Sint Jansfeest. Witte duif, witte vogels wijzen ons de weg wanneer we in ons leven niet meer verder kunnen. Veel sprookjes vertellen hierover: Hans en Grietje, Assepoester, Jorinde en Joringel. Maar ook het ganzenbord vertoont de spiraal: de gang door een mensenleven met hindernissen en een witte vogel (gans) die de weg wijst.

Nagekomen bericht van 5B:

Thuiswerken tijdens corona tijd

Hoe vind ik het om thuis te werken tijdens corona tijd?

Het is best gek om de hele dag thuis te zitten werken met werk en ouders. Ik vind zelf dat onze juf ons heel goed helpt ook al is ze niet hier, ze geeft het werk op via 'social schools' en als we vragen hebben kunnen wij die stellen en geeft ze heel snel antwoord.

Wij hebben eigenlijk gewoon alle periodes, taal en rekenen nog, het enige wat we nu niet hebben is Engels, maar we krijgen wel bijvoorbeeld nog muziek en koor, bijna elke week. Dus het gaat wat mij betreft heel goed. Maar gelukkig kunnen wij weer per 11 mei gewoon naar school, maar wel met aangepaste tijden.

Ik had wat klasgenootjes van mij gebeld en gevraagd hoe zij het vinden. Deze vragen heb ik gesteld:

Nikita:

Hoe vind jij het om thuis te werken?

Antwoord: saai (haha).

Vind je dat het huiswerk te weinig te veel of precies goed is?

Antwoord: precies goed.

Toevoegingen: n.v.t

Yamuna:

Hoe vind je het om thuis te werken?

Antwoord: niet fijn

Vind je dat het huiswerk te weinig te veel of precies goed is?

Antwoord: te veel, omdat ik denk dat het meer is dan normaal.

Toevoegingen: ik vind het goed dat ze kinderen naar school laten gaan die het moeilijk vinden om thuis te werken.

Pebbels:

Hoe vind je het om thuis te werken?

Antwoord: lastig, omdat we het niet normaal aan juf kunnen vragen alleen via social schools.

Vind je dat het huiswerk te weinig te veel of precies goed is?

Antwoord: te veel, want ik denk dat het meer is dan normaal.

Puck:

Hoe vind je om thuis te werken?

Antwoord: niet leuk

Vind je dat het huiswerk te veel te weinig of precies goed is?

Antwoord: iets te veel.

Zoals je ziet vinden niet heel veel kinderen het fijn om thuis te werken.

Wat mij betreft wil ik ook heel graag naar school. Bij mij gaat het helemaal goed. Ik vind het ook stom om thuis te werken, maar wat mij betreft doet juf het heel goed.

Ik dacht in het begin ook: oh nee juf geeft veel meer op dan gewoonlijk, maar eigenlijk is dat helemaal niet zo. Als je gewoon om half negen start en gewoon alles aan houdt hoe je het op school doet, dan lukt het echt wel. Ik hoop dat het bij iedereen goed gaat en anders verheug je je gewoon lekker op weer naar school gaan.

Jacky Botter

Inleiding vertelstof zesde klas:

Romeinse oudheid en middeleeuwen

De zesdeklusser reageert als een stoere Romein. Zijn kwetsbaarheid bergt hij veilig op achter de kasteelmuren van zijn hart...

In de prepuberteit, zo rond het twaalfde jaar, veranderen de kinderen in lichamelijk en psychisch opzicht. Het skelet gaat groeien, de armen en benen worden langer en de bewegingen worden hoekiger en onbeheerst. De stofwisseling verandert door de aanmaak van geslachtshormonen. Deze lichamelijke veranderingen lopen parallel aan psychische veranderingen. Kinderen van twaalf kunnen ongenueanceerd, agressief en brutaal zijn. Een stomp of een schop is zomaar uitgedeeld en snoeiharde oordelen achteloos geveld. Informatie van Facebook of internet wordt zonder problemen overgenomen: 'Die oorlog is hun eigen schuld' en 'Laat ze gaan werken voor hun eten'. Hoe voelt de twaalfjarige zich te midden van de hormonale chaos, hoe is hij vanbinnen? Zo harmonisch als hij was in de vijfde klas, zo verscheurd en onevenwichtig is hij nu. Hij voelt zich eenzaam en onzeker en voelt zich afhankelijk van het oordeel van anderen. In de zesde klas zie je ook de tegenstelling tussen jongens en meisjes groter worden. Bij meisjes ligt de focus vooral op vriendschappen en relaties. Bij de jongens op die leeftijd zie je juist een belangstelling voor feiten.

In de zesde klas krijgen de kinderen verhalen uit de Romeinse oudheid en de middeleeuwen. De Romeinse geschiedenis gaat over veroveren, in- en aanvallen, over expansie en macht. De verhalen uit de middeleeuwen laten het leven binnen stad, klooster en kasteel zien. De tegenstelling tussen de naar buiten gerichte

Romein en de naar binnen gerichte Middeleeuwer kan niet groter zijn.

De zesdeklusser krijgt dit jaar dus echte geschiedenisverhalen. De tijd van sprookjes is definitief voorbij. Het wordt tijd voor de waarheid en niets dan de waarheid. De verhalen kloppen! Ook het rechtssysteem dat de Romeinen ontwikkelden bestaat echt: het Romeinse recht is de grondslag van ons huidige rechtssysteem. Middeleeuwse kloosters, kastelen en steden zijn nog steeds te bezoeken. Toch gaat het bij het vertellen van deze verhalen niet in de eerste plaats om historische feiten. Net zoals in vorige jaren zullen de leerlingen zich nu met de vertelstof over de strijdvaardige Romein en de devote Middeleeuwer kunnen vereenzelvigen. Het twaalfjarige kind kan zich helemaal vinden in het rechtsprincipe van het oude Rome. Net zoals de Romein, is hij van plan de hele wereld te veroveren. Maar net zoals de Middeleeuwse jonkvrouw in haar torenkamer kan hij zich verlaten en eenzaam voelen. Om de kinderen vanuit het zwart-wit denken tot enige nuance grijs te laten opschuiven, worden de gebeurtenissen

steeds van twee kanten belicht. Zo wordt de verovering van Europa eerst verteld vanuit het perspectief van de Romeinen, daarna vanuit het gezichtspunt van de Germanen. 'Wat zijn deze verhalen vervelend!', riep een leerlinge eens uit. 'Nu weet ik helemaal niet meer voor wie ik ben!' Dat de leerkracht dat deed om haar een objectievere kijk mee te geven wist zij niet, maar zij beleefde het wel.

Parallel aan de vertelstof en de opmars van de Romeinen in Europa loopt de vertelstof van de opkomst van de islam. De kinderen horen de levensgeschiedenis van Mohammed. Ook komt aan de orde dat de islamitisch-arabische cultuur ons liet delen in wetenschappen als wiskunde, mechanica, astronomie, medicijnen en (al)chemie. Zonder deze inbreng zou de natuurwetenschap van het Westen ondenkbaar zijn. In onze multiculturele samenleving is het een noodzaak de islamitische levenswaarde te kennen.

Het leven van de Middeleeuwer was doordrongen van een diepreligieus, christelijk gevoel. Bijbelse taferelen werden met grote innigheid

geschilderd. De steden waren de eerste plaatsen waar vrije burgers zich verenigden in handwerkgilden. Hier geen gebiedsuitbreiding om meer macht te hebben, zoals bij de Romeinen, maar een groei naar menselijke vrijheid. Een zaak van het innerlijk. De zesdeklasser herkent dit gevoel. De middelbare school lonkt, maar oei, tegelijk is het ook best eng.

Het christendom was inmiddels het

bezit van de kerk geworden, maar er is ook altijd een groep mensen geweest die zonder het dogma van de kerk de christelijke waarden van naastenliefde en vergeving nastreefde. De Graalridders bijvoorbeeld, die plotseling opdoken in de verhalen van troubadours en minstrelen. Kleurrijke avonturen rond koning Arthur, de eerste christenkoning van Engeland. Hij oefende geen macht uit, maar was de eerste onder zijn gelijken. De

Ridders van de Ronde Tafel trokken de wereld in om de zwakkeren te beschermen en de hulpeloze te steunen.

De Romein verandert in de Ronde Tafelridder die genade voor recht laat gelden.

Het twaalfjarig kind lijkt aan de buitenkant een ruwe Romein -maar van binnen ligt zijn hart open zoals bij de middeleeuwer. Ook hij staat op de drempel van een nieuwe vrijheid. Het gevoel van eenzaamheid is daar de voorbode van. Verstandelijke redeneringen, ge- en verboden geven geen steun, omdat ze geen vrijheid bieden. Dat doen de verhalen wél.

Verhalen over de strijdlustige Romein die voor recht strijdt, veranderen in verhalen over de strijdbare Ridder van de Ronde Tafel die genade voor recht laat gelden. In deze verhalen draait de naam van Roma zich om tot Amor. Mededogen, hulpvaardigheid en liefde worden diep van binnen meegevoeld. Dat kan de zesdeklasser (mee)belevén...

Zo toegerust trekt de zesdeklasser de voor hem nieuwe wereld van de middelbare school binnen.

HvM/Samenvatting van 'Roma Amor', artikel uit 'het goud van Waldorf', Seizoener winter 2008

Redactie:

Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl

Bijdrage van klas 6A

Mijn naam is Melanie Bitter. Ik ben vorig jaar afgestudeerd aan de Vrijeschool Pabo in Leiden en was gevraagd om les te geven aan deze klas. Klas 6A is dan ook erg speciaal voor mij. Het is mijn eerste eigen klas waar ik als fulltime juf voor stond. Niet alleen heb ik de lessen over taal en rekenen verzorgd, maar ook zelf periode onderwijs mogen vormgeven.

Het was een bewogen jaar. Voor mij als beginnende leerkracht en voor de leerlingen. Want ze waren nu eindelijk de oudste klas van de school: KLAS 6. Een voorbeeld voor de jongere jaren en het begin van ieders pubertijd. Niet alleen kregen de leerlingen er een nieuwe juf bij waaraan ze moesten wennen dit jaar, maar ze kregen ook te maken met de corona tijd. Samen hebben we aan dit jaar vormgegeven,

in de klas en tijdens het thuisonderwijs en samen hebben we er een leuk jaar van gemaakt. Ik zou liegen als ik zou ontkennen dat we ook samen tegen momenten zijn aangelopen, maar ups en downs horen in het leven en zo ook in de klas. En alsnog kan ik zeggen dat ik stuk voor stuk van ze ben gaan houden. Wonderbaarlijke schatten zijn het die je af en toe nog laten verbazen op een positieve manier.

Zo hebben we samen mooie kunstwerken gemaakt tijdens de periodes. De periodes die we in de klas gedaan hebben zijn: klimatologie en mineralogie (aardrijkskunde), Romeinen en Middeleeuwen (geschiedenis), meetkunde (rekenen), natuurkunde en toneel.

Toneel is anders verlopen dan

'normaal' vanwege deze bijzondere tijd van maatregelen. Thuis hebben de leerlingen gewerkt aan hun rol door er bijvoorbeeld over te tekenen en zich te verdiepen in de personages. Waar zou hij of zij hebben gewoond? Hoe zag de familie samenstelling eruit? Hoe zouden de personages eruitzien? Wat heeft hij of zij gedaan in zijn of haar jeugd tot heden? Op deze manier hebben de leerlingen zich toch kunnen inleven in de rol en ook wel in een ander.

We kregen helaas te horen dat het toneelstuk niet opgevoerd kon worden vanwege de maatregelen. Dus, creatief zoals deze klas is, gingen we opzoek naar een andere vorm. Een nieuw soort eindproject. Samen zijn we op het idee gekomen om een film te maken over school, over hoe zij school hebben ervaren deze afgelopen jaren. De leerlingen hebben in groepjes thema's bedacht die typerend zijn voor deze klas. Deze thema's gingen ze verder zelf uitwerken (bijvoorbeeld het thema over de leerkrachten voor deze klas en die nadoen).

Uiteindelijk gaan we deze uitgewerkte stukjes filmen en maken we er een grote mooie (en ik hoop grappige) film van. Zoals je leest, creatief zijn ze zeker!

Ook hebben de leerlingen aan het begin van de periode Romeinen in groepjes prachtige kunstwerken van klei gemaakt. De kinderen kregen allemaal een foto van een Romeins bouwwerk en moesten zoeken naar anderen die ook diezelfde foto hadden.

keken de vlogs en deden de opdracht. Ik had genoten om de vlogs te maken en de kinderen gaven er leuke reacties op. Sommige opdrachten moesten ze filmen en naar mij toe sturen. Ik zal deze tijd nooit vergeten en ik denk zij ook niet. Zo had ik bijvoorbeeld de opdracht gegeven via een instructiefilmpje, dat ze met hun voeten een kunstwerk moesten maken. Of een foto maken met het thema 'Pasen', dat we dit jaar thuis hebben gevierd. Ook moesten ze tekeningen maken van het toneelstuk.

Dit werd dan een groepje. De groepjes moesten een presentatie maken waar ze de computer voor nodig hadden en daarnaast een bouwwerk van klei maken. De vragen die ze moesten opzoeken waren bijvoorbeeld wie het monument ontworpen had en waar het voor diende.

Tijdens meetkunde hebben de leerlingen prachtige eindwerken gemaakt voor op het raam. Stuk voor stuk persoonlijk en inspirerend.

Een belangrijk onderwerp waar de leerlingen zich bewust van moeten worden is onze wereld en hoe we goed met de wereld kunnen omgaan. Goed met de mens, de natuur en de dieren. Zo kwamen wij op het idee om tijdens de periode over de aarde, aardrijkskunde, de natuur om ons heen op te schonen. We gingen samen met de andere zesde klas naar buiten om in het Beatrixpark afval op te ruimen. Vol energie en moed gingen de leerlingen met plastic zakken erop uit om de natuur te 'redden' van het plastic. Ik ben zo trots op de kinderen

hoe enthousiast ze het zwerfaval meenamen naar school, om het daar in de prullenbak te doen. Ze leken net kleine helden en dat waren ze zeker. Rond maart 2020 kwam het coronatijdperk met onze anderhalve meter samenleving. De leerlingen moesten thuiswerken en de leerkrachten gaven online les. In het begin was het even gek voor ons allemaal maar we wendden er al snel aan. Iedere week zette ik de planning online en maakte daarbij vlogs. Op de dinsdagen was het verdiepingstijd, op de woensdag verrassingstijd en op de donderdagen sporttijd. De leerlingen

Speciaal voor deze klas is ook het kamp die ze samen hebben beleefd aan het begin van het jaar. Het thema van het kamp was: De Olympische spelen.

Ouders hebben geweldig meegedaan met het bedenken van activiteiten en waren daarnaast onmisbaar tijdens het kamp zelf. Een moment wat ik ook

nooit zal vergeten is het moment dat we met elkaar na het intensieve kamp in een 'privé' zwembad bij konden komen.

Ik ga jullie missen

Interview met juf Marije Klijn, kersverse collega voor de onderbouw.

Ook aan Marije stelden we de 3 vragen die in sprookjes gesteld worden: Wie ben je? Waar kom je vandaan? Waar ga je naar toe?

Wie ben je?

Mijn naam is Marije Klijn, ik ben 35 jaar en woon sinds een paar weken in Almere met mijn man Dolf, onze zontjes Rover (4), Boris (3) en poes Mojo. We zijn ingetrokken in een stacaravan omdat we een huis gaan bouwen in Oosterwold. Dankzij onze lieve burens hebben we sinds kort stroom en stromend water, wat deze plek echt tot een thuis maakt. Ik geniet ontzettend van de tuin en de ruimte die we hier hebben en loop iedere avond voor het slapen gaan even langs de moestuin, om te kijken hoeveel millimeter de plantjes al gegroeid zijn. Alles hier is nieuw en wordt langzaam steeds vertrouwd. De plek, de fietstocht naar school, de nieuwe burens, de nieuwe gewoontes.

Waar kom je vandaan?

Ik ben geboren in Hoorn en verhuisde toen ik 15 was naar Papendrecht, waar ik mijn middelbare school heb afgemaakt. Toen ik klaar was ging ik in

Utrecht studeren aan de Hogeschool voor de Kunsten, omdat ik heel graag jeugdtheaterschrijver wilde worden. Toen ik mijn diploma haalde en werk rondstuurde, werd er enthousiast op gereageerd, maar bleken alle theatergroepen al vaste schrijvers te hebben.

Samen met Dolf verhuisde ik kort daarna naar Rotterdam, waar ik schrijfcurssussen mocht ontwikkelen (en geven) bij een kunstinstituut. Daar ontdekte ik dat lesgeven heel leuk is (en een stuk minder eenzaam dan schrijver zijn). Hoewel volwassenen dankbare leerlingen zijn, miste ik de jongere doelgroep. Ik besloot er nog een deeltijdopleiding bij te doen zodat ik docent kon worden.

Na mijn opleiding ging ik enthousiast aan de slag, maar ontdekte al snel dat mijn ideeën over onderwijs, niet aansloten bij de reguliere school waar ik werkte. Het methodische onderwijs stond mij erg tegen en ik werkte hard om aan alles mijn eigen draai te geven.

Na een paar jaar opperde een vriendin van mij om eens een dagje mee te lopen op de vrijeschool waar haar moeder werkte. Zodra ik daar binnen kwam voelde het al als een verademing. Ik solliciteerde

kort daarna bij Vrijeschool West in Rotterdam en mocht daar werken in de onderbouw. Hier heb ik een paar weken geleden met pijn in mijn hart afscheid genomen.

Toen de verhuizing in zicht kwam ben ik op zoek gegaan naar een nieuwe fijne school om op te mogen werken en ik ben heel blij dat er hier een plekje voor mij vrij was.

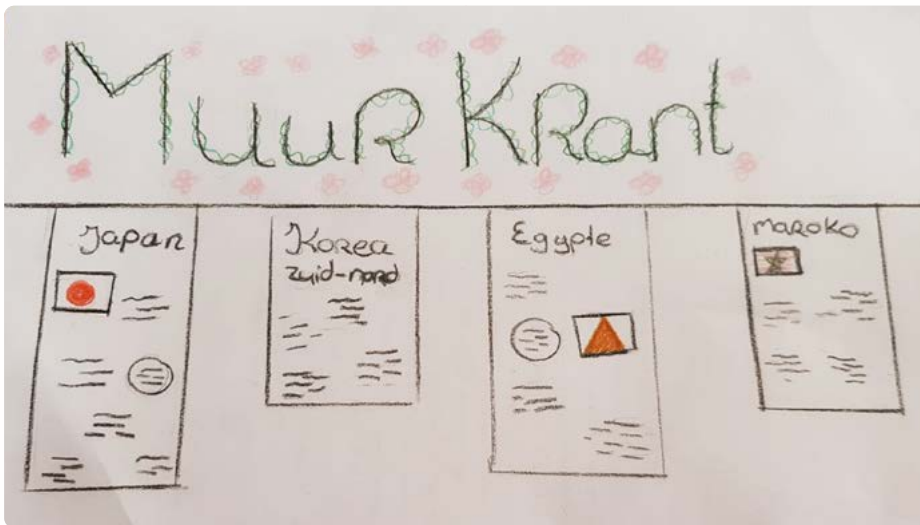
Waar ga je naar toe?

Wat een moeilijke vraag, er is nog zoveel wat ik zou willen doen en leren. Ten eerste verheug ik me erop om na de zomer weer een 'eigen klas' te hebben om periodes voor te verzinnen en uitwerken.

Ik verheug me erop om een pizzaoven te bouwen van de klei uit onze tuin. Meer te leren over leemstuc en strobouw. Ik zou beter gitaar willen leren spelen en vaker willen handwerken. Ik wil onze tuin omtoveren tot bostuin en de dingen die ik gelezen heb over voedselbossen, tot leven te roepen.

Misschien is "ergens naar toe gaan" niet de juiste omschrijving in dit geval. Ergens aankomen; als dat eenmaal gelukt is, dan volgt de rest vanzelf.

Bijdrage van klas 6B

Juf Suzanne heeft de leerlingen uitgenodigd voor de bijdrage van de zesde klas aan Vrije Mare om stukjes te schrijven en tekeningen te maken. Ze heeft de kinderen gevraagd iets te schrijven of te tekenen van de periodes die zijn behandeld of om iets over de rare Corona tijd te vertellen.

Een aantal heeft inderdaad over de Coronatijd geschreven en getekend. Ook is er een muurkrant gemaakt naar aanleiding van de periode 'topografie van de wereld'. De laatste tijd is de klas veel bezig geweest met de periode natuurkunde en dan vooral met het doen van proefjes.

Een aantal kinderen heeft een tekening gemaakt van een optische illusie, oftewel gezichtsbedrog. Tenslotte zijn er mooie schilderingen gemaakt van een Afrikaanse zonsondergang als verbinding met het toneelstuk de 'Lion King' wat de klas zou opvoeren.

Stukje van Zara:

Mijn quarantaine was eerst leuk. Lekker gamen, spelen met mijn hond. En toen kregen we huiswerk. En toen begon het minder leuk te worden want ik had ook dyslexie huiswerk en na het huiswerk zat ik meestal niks te doen. Gamen werd saai omdat bijna

niemand online was en ik had elke game uitgespeeld. En daarna deed ik iets doms want toen ging ik met mijn vader 'steen, papier en schaar' dobbelstenen gooien om een game te krijgen en ik verloor en verloor en toen moest ik mijn hond elke dag voor 3 weken uitlaten en toen hoorde ik dat ik weer naar school mocht en I was saved.

Stukje van Michelle en Maryam

Iedereen heeft te maken met de coronacrisis. Vooral vind klas 6 dat heel jammer. We moesten kamp en het eindtoneelstuk missen. Maar toch zijn we bezig om te kijken hoe we er veilig iets van zouden kunnen maken. Tot nu

Wie hebben dit jaar een verstatuk gemaakt over een bekend persoon die wat voor de wereld bekendheid. Ik zelf deed het over Nelson Mandela. Ik heb er heel veel van geleerd en weet nu veel meer van Nelson Mandela dan voor mijn verstatuk. Nelson Mandela is geboren op 18-07-1918 in een klein dorpje Mvezo en is overleden op 05-12-2013 in Johannesburg. Nelson Mandela was de eerste donkere president van Zuid-Afrika. Hij heeft zonder geweld te gebruiken tegen apartheid gestreden.

toe zijn we bezig met een eindfilm die jullie later krijgen te zien. We moesten heel lang thuis blijven en nu kunnen we gelukkig weer naar school. We hopen dat jullie in deze moeilijke tijd gezond en veilig blijven!

